

λήγετε βουκολικάς, Μοῖσαι, ἴτε λήγεται ἡ οὐδὰς.
 νῦν ἂν μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄνα-
 ῖται,
 ἡ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεῦθισι κομάσαι,
 πάντα δ' ἀναλλα γένοιτο καὶ ἡ πίτυς ὄχνας
 ἐνείκαι,
 Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὦλαρος
 ἔλκοι,
 καὶ ὁρῶν τὸν σκῶπερ ἀηδόσι γαρύσσαντο.
 λήγετε βουκολικάς, Μοῖσαι, ἴτε λήγεται ἡ οὐδὰς.

Πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα, Θύρσι,
 γένοιτο,
 πληρὲς δὲ σχαδόνων, καὶ ἅπ' Αἰγίῳ ἰσάδια
 τρώγοις
 ἄδειαν, τέτιγος ἐπεὶ τύγα φέρετον ἄδεις.
 ἦνδ' ἐ τοι τὸ δέπας· θάσαι, φίλος, ὥς καλὸν
 ὄσδεν.
 Ὡρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς.
 ὁδ' ἔξι, Κισσαίθα· τὸ δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ
 χίμαιραι
 οὐ μὴ σκιρτασῇτε, μὴ ὁ τράγος ὕμιν ἀνα-
 στή.
 (71-6, 85-8, 90-1, 109-10, 115-9, 128-37, 146
 —52).

ΨΑΛΜΟΙ

ΙΓ

2 Κύριος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκλυεν ἐπὶ τοὺς
 υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνὸν
 ἡ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.
 3 πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρεώθησαν,
 οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἔως
 ἐνός.

6 βουλὴν πτωχοῦ κατησχύνετε, ὅτι Κύριος
 ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι.

ΙΕ

7 εὐλογῶ τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με·
 ἔτι δὲ καὶ ἔως νυκτός.

9 διὰ τοῦτο ἠὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἡ-
 γαλλίασατο ἡ γλῶσσα μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ
 μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

ΙΖ

2 Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου. 3 Κύ-
 ριος στερεώμα μου καὶ καταφυγὴ μου καὶ ῥύ-
 σις μου. Ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἐλπὼ
 ἐπ' αὐτόν, ὑπερασπιστής μου καὶ κέρας σω-
 τηρίας μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου. 4 αἰνῶν ἐ-
 πικαλέσσομαι τὸν Κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν
 μου σωθήσομαι. 5 περιέσχον μὲ ὧδινες θανα-
 τόν, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραξάν με.
 6 ὧδινες ἄδον περιεκύλωσάν με, προσέφθα-
 σάν με παγίδες θανάτου. 7 καὶ ἐν τῷ ὀλίβη-
 θαί με ἐπεκαλέσαμην τὸν Κύριον καὶ πρὸς
 τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκουσεν ἐκ ναοῦ ἡ-
 γλῶν αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐ-
 νώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
 8 καὶ ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ,
 καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν καὶ

ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.
 9 ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἀπὸ
 προσώπου αὐτοῦ καταφλεγῆσεται, ἀνθρώπους
 ἀνήφθησαν ἐπ' αὐτοῦ. 10 καὶ ἐκλινεν οὐρα-
 νοὺς καὶ κατέβη, καὶ γνώφος ὑπὸ τοὺς πόδας
 αὐτοῦ. 11 καὶ ἐπέβη ἐπὶ Χερουβείμ καὶ ἐπε-
 τάσθη, ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀγγέλων. 12
 καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτοῦ· κύκλω
 αὐτὸν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νε-
 φέλαις ἀέρον. 13 ἀπὸ τῆς τηλαυγέως ἐ-
 νώπιον αὐτοῦ αἱ νεφέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ
 ἀνθρακες πυρός. 14 καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐ-
 ρανοῦ Κύριος, καὶ ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν
 αὐτοῦ. 15 ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν
 αὐτοὺς καὶ ἀστραπαὶς ἐπλήθυεν καὶ συνετάρα-
 ξεν αὐτούς. 16 καὶ ὥφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν
 ὑδάτων, καὶ ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰ-
 κομένης ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου, Κύριε, ἀπὸ
 ἐμπνεύσεως πνεύματος ὀργῆς σου. 17 ἐξα-
 πέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με, προσελάβε-
 τό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν. 18 ῥύσεται με ἐξ
 ἐχθρῶν μου δυνατῶν καὶ ἐκ τῶν μισούντων
 με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Κ

2 Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται
 ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρῷ σου ἀγαλ-
 λιάσεται σφόδρα. 5 Ζωὴν ἠήτησάτό σε, καὶ
 ἔδωκα ἀπὸτφ, μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα
 αἰῶνος.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Τὴν ὡραιότητα τῆς παρθενίας σου καὶ τὸ ὑ-
 πέρολαμπρον τὸ τῆς ἀγγελίας σου ὁ Γαβριὴλ
 καταπαλαγείς ἐβόα σοι Θεοτόκε. Ποῖόν σοι ἐγ-
 κόμμον προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω
 σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην
 βοᾷ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

☆

Πολυχρόνια πάθη, ἔνδοθεν φέρω σωστίζοντα,
 τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, πρὸς τὴν σὴν ἄχρονη,
 Λόγε ἀνάρχον Πατρός δύναμιν ἀήτητον,
 συντετριμμένη καρδίᾳ, προσπίπτω καὶ δέομαι
 Οἰκτερον σῶσόν με.

☆

Ἡ καλλίστη νηστεία, τρέφει καρδίας παι-
 νουσα λογισμοὺς θεαρέστους, καὶ παθῶν ἁ-
 βυσσον ἀποξηραίνουσα· ὕμνοις κατανύξως
 ἀποκαθαίρει τοὺς λίστει, αἵνεσιν προσάγον-
 τας, τῷ Παντοκράτορι.

☆

Ὡρῶν σε ἡπλωμένον ἐπὶ Σταυροῦ, τὰς ἀκτί-
 νας συνέστειλεν ἥλιος, πᾶσα δὲ γῆ, τρόμφ ἐ-
 κλονεῖτο Παμβασιλεῦ, ἐθελουσῶς βλέπουσα,
 πάσχοντα τὸν γῆσει σε ἀπαθῆ· διὸ σὲ ἱκετεύω,
 τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου, ὡς ἱατρός Χριστέ
 θεράπευσον.

☆

Τὸν πηλὸν ὁ Κεραμεύς, ζωπλαστήσας ἐνέ-